

አማራጎችን ማይሆን አማራጭነትን ያዙና ኢትዮጵያን አድኑ!

አሊጋዝ ይመር (aligazyimer@gmail.com)

መንፈሴ በል ያለኝን እናገራለሁ። ኢትዮጵያችን ክፉኛ ታማሎችና የሚመለከታችሁ ሁሉ ፈጥናችሁ እንደታደሁት በልጆቻችን ስም አማጸናችኋለሁ። እኔን መሰል የዕድሜ ባለጠጋ ከመናገርና ከመጻፍ ውጪ ሌላ ይህ ነው የሚባል አስተዋፅዖ የለውም። ኢትዮጵያን ከተደቀነባት አደጋ ለመታደግ ግን በተለይ ወጣቶችና በሳል ጤናማ ምሁራን ጉልሳ ሚና መጫወት ይችላሉና ጊዜው ብዙም ሳይመሸ ቢጥሩ መልካም ነው። ተሰሚነት ያላችሁና ማሳበራዊ ተፅዕኖ ማድረግ የምትችሉ እንደ ታዩ ቦጋለ፣ ሳሊና ታደሰ፣ “ሙክታሮቪች”ና መሰል ዜጎች ዕንቅልፍና ዕረፍት ሳያምራችሁ ሀገራችንን ከሦርያዊነትና ሶማሊያዊነት ዕጣ አድኗት። ይህን ዕድል ካሳለፍነው ለጸጸት እንኳን ጊዜ የሚኖረን አይመስለኝም። የሰሙነ ህማማት ማብቂያ ዐርብ ከሰዓት ላይ ነን። አሁኑ ሲመጣ ወደ ቀኝ እንገሳ ወደ ግራ አናውቀውም። ዕድል ደግሞ 50፣50 ነው። ሦርያውያን የ“ምነው በዕንቁላሌ በቀጣሽኝ”ን ሙሾ እያወረዱ በጸጸት መነፋረቅ ከጀመሩ አሥር ዓመታትን ሊደፍኑ ነው። አስተዋይ ሰው ከሰው ጠባሣ ይማራል፤ ሞኝ ሰው ግን ከራሱ ጠባሣም አይማርምና ከሞኝነታችን በአፋጣኝ እንለቀቅ። “ጨው ለራሱህ ስትል ጣፍጥ” ነው ተረቱ. . .

በአሁኑ ወቅት አጅግ ብዙ ዜጎች ለሽ ብለው ተኝተዋል። ውጪ ሀገር ያሉትም በሀገር ቤት ያሉትም በጠሊቅ እንቅልፍ ውስጥ ናቸው። የነገ ጣጣችን ገብቷቸው የሚጨነቁና የሚጠበቡ በዚያም ምክንያት ያለ ዕረፍት የሚታትሩ ዜጎች ከጠቅላላው ሕዝብ አንጻር ሲታዩ አጅግ አምነት ናቸው፤ ይህ ሁኔታችን ክፉኛ ያሳሰባል። “ምን ነካን?” በሚል ጤንነታችንንም ጥያቄ ውስጥ መክተቱ የማይቀር ነው። ለብዙዎች ዝምታ ሰበቡ ምናልባትም ሁሉንም ነገር ለፈጣሪ ሰጥተው እርሱ ራሱ እንደፍጥርጥሩ ያድርጋት ብለውም ሊሆን ይችላል። ምናልባትም ከችግሮች መወሰሰብ አኳያ ተስፋ ቆርጠው ሊሆንም ይችላል። ምናልባትም “እኔ ምን ማድረግ እችላለሁ? ምንስ አቅም አለኝ?” ብለው ራሳቸውን በአቅመ ቢሰነት በመፈረጅ ለቀንና ለታሪክ ፍርድ ትተዋትም ሊሆን ይችላል - ይህም ያው ተስፋ እንደመቁረጥ ነው። ዋናው ግን ሀገራችን ካምሱሩ የተፈታ ቦምብና ፈንጅ ላይ ተቀምጣ እያዩ ምንም ነገር ላለማድረግ የወሰኑ ዜጎች ቁጥር ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተበራከተ መምጣቱ እውነት ነው። መፍትሔው መሸሽ እየመሰለቸው በቦሌም በባሌም በየቀኑ ወደ ውጭ የሚጓዙ ዜጎችም ብዙ ናቸው። ይህ ሁሉ ያስጨንቃል።

ምንም ልባል ምን እኔ ግን እናገራለሁ። ዝም አልልም። “ሩጫየን ጨርሻለሁ” በሚልም ይሁን በሌላ በማለውቀው ምክንያት የተነሣ አንዳንድ አያሉ ከአግልግሎታቸው አየውጡ ያሉ፤ አቋማቸውን በ“ዩ ተርን” (በቀኝ ኋላ ዙር?) ወደ አዲሶቹ አነጋዊ ወያኔዎች የለውጡ እንዲሁም እንደመስቀል ወፍ በሰንት ጊዜ አንዴ ብቅ የሚሉ ሚዲያዎችም ሲፈልጉ ያስተናግዱኝ። ካልፈለጉም በ15 ቁጥር ምስማራቸው ጥርቅም አድርገው ይዘጉኝ። ለምጄዋለሁና ግዴላኝም። ሰው በወደደው የሚቆርብ በመሆኑ እንደየአመለካከቱና እንደየአምነቱ ይራመድ። ከአጥፊነት ለመቆጠብ ግን ይሞክር። የተቻለው አሳቱን ለማጥፋት ውኃ በማቅረብ በትግሉ ሂደት ይሳተፍ። ክብሪት ለኳሾችም ልብ ሰጥቷቸው አብረን ከመንደድ ይልቅ ከዕቶኑ የምንተርፍበትን መንገድ ይቀይሱ። ያም ይቻላል። በጣም ይቻላል። ካልተጠበቀ ተጨማሪ ኪሳራም ይታደገናል። ከሸነትና ከዕዳሪነት ለማያልፍ ምድራዊ ሀብት ብለው ለታሪካዊ ጠላቶቻችን አሸከርና ባንዳ ሆነው ወገናቸውን በከንቱ አያስጨርሱ። ከጥፋት መንገዳቸው በጊዜ ካልተመለሱ መጨረሻቸው ከኛም የከፋ እንደሚሆን ይረዱ። የዛሬ ገንዘብና ሰይጣናዊ ዝና ለነገ ስንቅ አይሆንም።

ቀጥቤ የምለው ትልቅ ቁም ነገር ነው።

ኢትዮጵያን ለማዳን አማራዊነት እጅግ ፍቱን መድኃኒት ነው። በየጎጡ የመወተፍን ውጤት ባለፉት 30 እና 40 ዓመታት በደምብ አየነው። ወያኔዎች በገቡ ሰሞን ነው - በፖስታ ቤት ውስጥ የምትሠራ አንዲት ትግራዊያ ለአንድ ትንሽ ዕቃ ለቀረጥ ይሁን ለሌላ የክፍያ ርዕስ አንዷን ትግራዊያ ከ40 ብር ወደ 40 ሣንቲም እንድትከፍል አድርጋለች - ይህ የሆነው በመስኮት የቆመችው ሴት በተጠየቀችው ክፍያ መብዛት የተነሣ "ቧይ!" ስላለችና ወያኔይቱ የፖስታ ቤት ማነው የፖስታ ቤት ሠራተኛ "ትግራዊያቲ ዲኸ" ብላ ስትጠይቃት የ"ጠራች" ትግራ ሊያውም ዐድዋ መሆኗን ከነገረቻት በኋላ የቀደመውን ሠርዛ የቀጠለውን ታሪፍ በሰጠቻት ጊዜ ነው። ይህን መሰል ተዘርዘሮ የማያልቅ ወያኔያዊ ዘረኝነትን መሠረት ያደረገ አድልዎ በሀገራችን ብዙ አይተናል፤ (ይህ እንግዲህ ሕወሓቶች በታሪክ መዝገብ ላይ ካስቀመጡት በየአሥር ቤቶች የፈጸሙት የሚዘገገን ግፍና በደል፤ ሀገራዊ ዘረፋና ሙሴና በተጓዳኝ መሆኑ ነው)። የአሁኑን የአህዲድ/ኦነግን አስቂኝና አስገራሚ ድራማም ገና ከጅምሩ እያየነው ነው። ግም ለግም ተያይዘዬው እያዘገመ ሀገራችንን መሣቂያና መሣለቂያ እያደረገች መሆናቸውን ሳንወድ በግዳችን እየተከታተልን መታዘባችንንና ለወደፊት የታሪክ ፍጆታ በድርሳናት ማፍራችንን ቀጥለናል።

በአማራዊነት ግን እንዲህ ያለ ቅሬት አምብዝም አናስተውልም። አማራነት በኢትዮጵያዊነት ውስጥ በመቅለጡ አማራ በአማራነቱ ከአማራ የሚያገኘው አንዳችም ልዩ ጥቅም የለም። እውነቱን መናገር ኃጢአት አይደለም። ለምሳሌ አንድ ሀብታም አማራ ባለሙያ ሲቀጥር አሁን አሁን እንጂ እንጂ በተለይ ቀደም ባለው ዘመን "ከየት ነህ?" ብሎ አይጠይቅም። ባህሉም፣ አስተዳደጉም፣ አእምሯዊ ዕድገቱም ሆነ ሥነ ልቦናዊ ቀመሩ ለዚህ "አላደለውም"። ይህ ጠባዩ ባለፉት 30 እና 40 ዓመታት በተወሰነ ደረጃ እንደጎዳው መገመት አያስቸግርም - የሚካሰበት ዘመን መምጣቱ የሚጠበቅ ነውና ግን ግዴላም ይጉዳው። የሌሎችን ግን አሁንም ድረስ የምናየው ነው። ይህ የዘረኝነት ወይም የጎጠኝነትና የጎሠኝነት ደቁ ሀገራችንን እያሸመደመዳት በመሆኑ ብቸኛ መፍትሔው አማራዊነት ነው - አማራነት አላልኩም!

አማራ ሆኖ ከአማራ ቤተሰብ መወለድ የአጋጣሚ ጉዳይ እንጂ የምርጫ ጉዳይ አይደለም። በሌሎችም ጎሣዎች ውስጥ መወለድ እንደዚሁ ነው። ወደንና ፈቅደን ባልተወለድንበት የዘር ጣጣ ውስጥ ተዘፍቀን ልንለያይበት ባልተገባ ነበር - ከጅምሩ። ዕድላችን ሆኖ ወደዚያ ጣጣ ከገባን አማራን በሆነ ነገር በመጥለታችን ምክንያት አማርኛንና አማራነትን ብንጠለም ከኢትዮጵያዊነት የጋራ ዕዛቶች አኳያ ግን አማራዊነትን ለስትራቴጂያዊ ጠቀሜታ ብለን ብንይዘይ ከመበታተንና ከመጥፋት አንድናለን። ወደ አንድ የአማራ ባለሥልጣን ዘንድ ሂድ - የምለውን ለመረዳት ከፈለግህ። "አማራ ነኝ። እንዲህ እንዲህ ያለ ውለታ እንድታደርግልኝ አፈልጋለሁ።..." በልና ፀጉርህን ባምስት ጣትህ እያሻሸህ ንገረው። ይስቅብሃል። እንዲህ ያለ ነገር እኔ በማውቀው አማራ ዘንድ የለም፤ ነውርም ነው። ባይሆን በመንዘኔነትህ፣ በጎንደሪነትህ፣ በአቸፈርነትህ... መጠነኛ ግን ከችሎታህና ብቃትህ ጋር በተገናኘ መልኩ የምታገኘው ነገር ሊኖር ይችላል። በቋንቋ? በአማራነት? ፈጽሞ! እንዳንኮነን። (Of course, I don't want to deny the existence of exceptions, for, as the saying has it, 'every generalization has an exception'.)

አማራ የሚመካበት ሌላ ሀገርም ሆነ ጎጣዊ ማንነትና ስሜት የለውም። በቅርብ "ኦብን" ብለው የወጡ ወጣቶችን እንርሳቸው። ጊዜ የወለዳቸውና የትም የማይደርሱ የወያኔያዊ ፍልስፍና ውጤቶች ናቸው። በመላ ሀገሪቱ በደምም በአጥንትም ተቀህዶና ተወራርሶ የሚኖርን አማራ በአማራነት ስሜት ማደራጀት የሚቻል አይመስለኝም፤ አይሆንምም። ጊዜያዊ ግርግር መፍጠርና የተወሰኑ ድሎችንም ማስመዝገብ አይቻልም ማለት አንዳልሆነ ግን ከኦብን አነሳስና አካሄድ መረዳት ጠቃሚ ነው። ሰው በቁስሉ ስትመጣበት አበረታች አጸፋዊ ምላሽ አታጣም። እንዲህ ስል ደግሞ ኦብንን መቃወሜ አንዳልሆነ ይታወቅልኝ። አንዳች መጥፎ አጋጣሚ ሌላ ያልተፈለገ መጥፎ አጋጣሚ መፍጠሩን ማስታወስ

ተገቢ ነው። እሾህን በእሾህ እንዲሉ ዓይነት ለጊዜውና ነገሮች መስመር አስኪይዙ ድረስ አስፈላጊ መጥፎ (necessary evil) በሚባል ደረጃ የአብንን መኖር የሚደግፉ እንዳሉ አለመዘንጋት ይገባል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን አማራ ከሌሎች ወንድምና አህቶቹ ጋር ድርና ማግ ሆኖ የፈጠራት ኢትዮጵያ ያለ አማራ በአዲስ መልክ ማንም መሠሪ በራሱ ፍላጎት ቀርቦ በሚያቆማት ወልጋዳ ውቅር እንደተንሻፈፈች ትኖራለች ብሎ ማሰብ የሚቻል አይመስለኝም። አርግጥ ነው - “ከመረቁ አውጡልን፤ ከሥጋው ጦመኞች ነን” ባይ እንዳንድ አንጋፋ አማራ ጠል ፖለቲከኞች በአንድ ራስ ሁለት ምላሶችን ይዘው እዚያና እዚህ በሚናገሯቸው እርስ በርስ የሚቃረኑ መልእክቶቻቸው አማራን ያገለለች ኢትዮጵያ ለመፍጠር ላይና ታች እንደሚሉ አናውቃለን። ይህ የሌሊት ወፍን መሰል አስቀያሚ ዘመን ሲያልፍ የምናወራው “ምሥጢር” ነው ይሄ እንኳን። አሁን ለምን ትዝ እንዳለኝና በቅንጭላቱ እንደተሰነቀረብኝ አለውቅም። ሆ! ማንን በደስታ ለማስቦረቅ ይሆን ግን አማራን እንደዚያና እስከዚያን መጠን መጥላታቸው? ይገርማሉ።

የሆኖ ሆኖ ማንኛውም ለኢትዮጵያ እጨነቃለሁ የሚል ዜጋ ከየትኛውም ጎሣ ቢወጣ በስሜት ልክ እንደአብዛኞቹ አማራና ኢ-አማራ አማራውያን ለአንዲት ሀገር ሕዝብ ጎልውና መቆም ከፈለገ አማራዊ አስተሳሰብ ቢኖረው ተመራጭ ነው። በመሠረቱ አማሮችን በጅምላ መጥለት ዕብደት ነው፤ ከዕብደት በላይ ሌላ ቃል ማክል አግባብ አይደለም እንጂ በደምሳሳው አንድን የሰው ዘር ሐረግ መጥለት ወንጀልም ኃጢአትም ድንቁርናም ነው። አንድ ጎሣ ወይም ማሳበረሰብ በጅምላ አይጠለም። አጎናፍር በፈጸመው ጥፋት አዝብጤ ከተወቀሰ ወቃሹ ከሌሎች አንስሳትም ያነሰ ድምባዣም ነው። ከብት ባልዋበት ከብት አይለቀምም። በተመሳሳይ ሁኔታ ደቻሣ ላጠፋ ጉርሜሣ፣ ሐጎስ ላጠፋ ፍትዊ፣ መሀመድ ባጠፋ ፀ-መር፣ ገ/ክርስቶስ ባጠፋ ገ/ጂዎርጂስ፣ ሻሸቱ ባጠፋች ጠጂቱ የሚወቀሱ ከሆነ ከአንስሳነትም መውረድ ነው። ይሄ ዓይነቱ ችግር ነው እንግዲህ ሀገራችንን ሰቅዞ የያዛት። ጥሩ ትግራዎች እንዳሉ መጥፎዎችም አሉ። መጥፎ አማሮችና ኦሮሞዎች እንዳሉ ጥሩዎችም ሞልተዋል። ይህ አንዱን በሌላው አየተካን የምንሰጠው አጉል ፍረጃ ሀገራችንን እንጦርጦስ አያወረዳት ነውና ቆም ብለን ማሰብ አለብን። ደግሞም የዛሬ 200 እና 300 ዓመት በተፈጸመ የየትኛውም ወገን ጥፋትና ስህተት ዛሬ ላይ መነታረክና ሌላ ጥፋት ማድረስ ሰው ነኝ ከሚል ምክንያታዊ ሊሆን ከሚገባው አሳቢ ፍጡር አይጠበቅምና ከዚህ ዓይነቱ መሣቂያና መሣለቂያ አድራጎትም እንቆጠብ። አመት አህይት “አያ ጅቦ ሳታመካኝ ብላኝ” ያለችው እውነቷን ነው።

በአጭሩ አማራዊነትን እናጠናክር። አማራዊነትን ማጠናከር አማራ መሆን ማለትም አይደለም። መልካም ነገር ቢኮረጅ ጠቃሚነቱ ሚዛን አስከደፋ ድረስ ክፋት የለውም። ያደለው ከአህጉራዊና ዓለም አቀፋዊ ጠባብ አስተሳሰብ ወጥቶ ኮዝሞፖሊታን/ዩኒቨርሳል የሆነ አስተሳሰብን ይለበሳል እኛ ግን እዚችው ጎጣችንና ሸጣችን ውስጥ ተወትፈን ፍዳችንን እናያለን። ሰው እንሁን እንጂ! ማን እስኪቀሰቅሰን እንጠብቃለን?

* * *

10 አክሎም እንዲህ አላቸው፦ “ወደ አንድ ቤት ስትገቡ አካባቢውን ለቃችሁ እስክትሄዱ ድረስ እዚያው ቆዩ። 11 ነገር ግን የሚቀበሉችሁ ወይም የሚሰማችሁ ካጣችሁ ከዚያ ቦታ ስትወጡ ምሥክር እንዲሆንባቸው የእግራችሁን አባራ አራግፉ።” 12 እነሱም ከዚያ ወጥተው ሰዎች ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰበኩ፤ 13 ብዙ አጋንንትም አስወጡ፤ እንዲሁም ብዙ ሕመምተኞችን ዘይት አየቀቡ ፈወሱ። ማርቆስ 6: 10 - 13

